

Sygn. akt VU 1213/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant p.o. stażysta Renata Kabzińska

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z wniosku K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 10 października 2012 r. sygn.(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu K. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe, poczynając od dnia 01 września 2012 roku;

2. w zakresie wniosku ubezpieczonego K. S. o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek przekazuje

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.;

3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonego K. S. kwotę 60,00

(sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1213/12

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 października 2012 roku, nr I (...), organ rentowy ponownie ustalił wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 września 2012 roku na stałe.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym w dniu 16 listopada 2012 roku, wnioskodawca K. S. wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

W toku postępowania, pismem procesowym z dnia 20 listopada 2011 roku, wnioskodawca wniósł o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

Organ rentowy wnosił o oddalenie wniosku.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. S. urodził się w dniu (...). Ma wykształcenie podstawowe; w okresie aktywności zawodowej (ok.17 lat) wykonywał prace dorywcze oraz pracował w zawodzie malarza. Od 1979 roku K. S. był uprawniony do renty chorobowej z przyczyn reumatycznych (dowód: wniosek z dnia 29 stycznia 1979 roku k.1-orzeczenie (...) z dnia 28 lutego 1978 roku, orzeczenie dotyczące uprawnień z renty chorobowej k.9decyzja z dnia 29m marca 1979 roku k,15, wniosek z dnia 12 lipca 1979 roku k.17, orzeczenia z dnia 30 lipca 1979 roku k.18, orzeczenie z dnia 30 lipca 1979 roku k.19, decyzja z dnia 13 sierpnia 1979 roku k.22, decyzja z dnia 13 sierpnia 1979 roku k.23).

W czerwcu 2011 roku wnioskodawca doznał urazu głowy, był hospitalizowany z powodu potwierdzonego (CT) krwotoku podpajęczynówkowego. Nadto rozpoznano u wnioskodawcy tętniaka mózgu (dowód: dokumentacja lekarska i orzecznicza ZUS wraz z karta informacyjna leczenia szpitalnego z czerwca 2011 roku k.1-12 akt orzecznicznych).

Orzeczeniem z dnia 3 sierpnia 2011 roku, Lekarz Orzecznik ZUS uznał wnioskodawcę **za całkowicie niezdolnego do pracy** i decyzją z dnia 22 sierpnia 2011 roku przyznał K. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lipca 2011 roku do 31 sierpnia 2012 roku (dowód: decyzja z dnia 22 sierpnia 2012 roku k.73, orzeczenie Lekarza orzecznika ZUS z dnia 3 sierpnia 2011 roku w aktach orzecznicznych).

W dniu 23 sierpnia 2012 roku wnioskodawca K. S. złożył wniosek o dalsze prawo do renty do renty z tytułu niezdolności do pracy (dowód: wniosek o rentę k. 6 w aktach organu rentowego).

Orzeczeniem z dnia 11 września 2012 roku, lekarz orzecznik ZUS, po rozpoznaniu u wnioskodawcy: miażdżycy tętnic kończyn dolnych, przebytego krwotoku podpajęczynówkowego w 2011 roku oraz zwyrodnienia wielostanowego stwierdził, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy (dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 września 2012 roku z dokumentacją medyczną k. 8, w aktach organu rentowego).

Wnioskodawca K. S. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w wyniku czego sprawę skierowano na komisję lekarską ZUS, która w dniu 2 października 2012 roku, wydała orzeczenie zgodne z opinią lekarza orzecznika ZUS. Po ponownym badaniu zdiagnozowano u wnioskodawcy: miażdżycę uogólnioną z cechami miernego niedokrwienia tkanek kończyn dolnych, przebyty w 2011 roku krwotok podpajęczynówkowy w przebiegu nieleczonego nadciśnienia tętniczego, zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe, obecnie bez istotnego upośledzenia sprawności, zespół zależności alkoholowej w wywiadzie , nikotynizm przewlekły.

Zdaniem Komisji Lekarskiej ZUS, stopień naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego nie uzasadnia orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej (dowód: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 2 października 2012 roku z dokumentacją medyczną k. 12 ,sprzeciw z dnia 18 września 2012 roku w aktach organu rentowego).

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- cerebelopatia i polineuropatia, prawdopodobnie alkoholowa;
- przebyte w roku 2011 uraz głowy ze stłuczeniem mózgu pourazowym i krwawieniem podpajęczynówkowym;
- miażdżycy zrostowa;
- zespół zależności alkoholowej w wywiadzie;
- nadciśnienie tętnicze;
- reumatoidalne zapalenie stawów samoograniczające się ;

- przewlekłe niedokrwienie prawej kończyny dolnej II wg Fontaniniego
- ZZA w wywiadzie ;
- zespół mózdkowy, prawdopodobnie poalkoholowy;
- polineuropatię, prawdopodobnie o podłożu toksycznym;

(dowód: opinie biegłych lekarzy neurologa A. N. k.12-13 wraz z opinia uzupełniająca k.37, opinia biegłego kardiologa L. D. k. 18 i verte, opinia biegłego reumatologa A. D..23-24 verte, biegłego angiologa A. P. (1) k.47 verte, biegłego neurologa A. P. k.69-71 w aktach sprawy)

Z powodu schorzeń **neurologicznych**, wnioskodawca **jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej z powodu utraty zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy- na stałe** (dowód: opinie biegłych lekarzy neurologa A. N. k.12-13 wraz z opinia uzupełniająca k.37, opinia biegłego neurologa A. P. k.69-71 w aktach sprawy).

W ostatnim czasie stan zdrowia wnioskodawcy uległ znacznemu pogorszeniu. U wnioskodawcy obok dolegliwości neurologicznych (w 2011 roku u wnioskodawcy stwierdzono tętniaka mózgu- leczy się w Z.), pojawiły się problemy naczyniowe, które skutkowały skierowaniem wnioskodawcy do Poradni Chorób Naczyń w Ł.. Wnioskodawca praktycznie sam nie wychodzi z domu i we wszystkich czynnościach życia codziennego tj. przygotowywanie posiłków, pranie, robienie zakupów, przygotowywanie posiłków, przynoszenie węgla, palenie w piecu, wnioskodawca korzysta z pomocy rodziny i sąsiadów (dowód: zeznania świadków: T. K. k.89 verte oraz J. K. k.89 verte- akt sprawy skierowanie do szpitala 11-12, wyniki badania usg Doppler k.13-14 akt rentowych).

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W świetle wskazanych przepisów całkowicie niezdolną do pracy jest zatem osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy na normalnym rynku pracy, przyczyną tej utraty jest naruszenie sprawności organizmu i nie rokuje, że po przekwalifikowaniu odzyska zdolność do pracy.

W przedmiotowej sprawie spór między stronami sprowadzał się do ustalenia tego, czy obecny stan zdrowia wnioskodawca K. S. powoduje u niego ograniczenie sprawności organizmu w stopniu wyłączającym możliwość wykonywania jakiejkolwiek zatrudnienia.

W celu wyjaśnienia spornej okoliczności, Sąd dopuścił dowód z biegłych lekarzy neurologów, reumatologa, angiologa oraz tj. biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się schorzenia, na które cierpi wnioskodawca.

Opinie opracowane przez wszystkich tych biegłych neurologów A. N. (1) (po jej uzupełnieniu w toku postępowania pod kątem zarzutów zgłaszanych przez organ rentowy) oraz A. P. (3) jak również kardiologa L. D., reumatologa A. D. i angiologa A. P. (1) - Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Określili w opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawca.

Podkreślenia wymaga, że głównymi schorzeniami wnioskodawcy są obecnie schorzenia o podłożu neurologicznym, będące następstwem urazu głowy w czerwcu 2011 roku, którego konsekwencją było krwawienie podpajęczynówkowe oraz stwierdzony w 2011 roku tętniak mózgu. Dodatkowo u wnioskodawcy pojawiły się schorzenia natury naczyniowej. Tym samym opinie biegłych tych specjalności miały kluczowe znaczenie w sprawie.

W jednoznacznej ocenie biegłych neurologów: A. N. (1) oraz A. P. (3), wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy na stałe.

Biegły neurolog A. N. (2), w oparciu przeprowadzone badanie neurologiczne, stwierdził u wnioskodawcy objawy uszkodzenia mózdzku oraz objawy polineuropatii, prawdopodobnie o etiologii toksycznej, które powodują istotną dysfunkcję chodu i sprawności ogólnej. Rokowania, co do ich ustąpienia, mimo deklarowanej abstynencji- biegły ocenił jako niepewne. Dodatkowo biegły podniósł, iż objawy neurologiczne nakładają się na objawy naczyniowe, związane z miażdżycą zrostową kończyn dolnych z chromaniem przestankowym. W swej opinii biegły opisał obustronne objawy mózdzkowe: dysmetria przy próbie palec-nos, zaburzenia diadochokinezy. Zdaniem biegłego, przy równolegle występującej u badanego ataksji kończyn dolnych, dodatniej próbie Romberga i Unterbergera, ogólna sprawność ruchowa wnioskodawcy jest w istotny sposób zaburzona. Wszystkie zdiagnozowane u wnioskodawcy schorzenia skutkują jego całkowitą niezdolnością do podjęcia jakiegokolwiek pracy.

Biegła kardiolog L. D., po rozpoznaniu u wnioskodawcy nadciśnienia tętniczego stwierdziła, że schorzenia kardiologiczne nie powodują u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy, wymaga on natomiast systematycznego leczenia oraz kontroli ciśnienia tętniczego .

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca od lat choruje na reumatoidalne zapalenie stawów, które stanowiło podstawę przyznania mu prawa do renty, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego **reumatologa A. D.**, która po zbadaniu wnioskodawcy oraz po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy stwierdziła, iż z powodów reumatologicznych wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej. Uzasadniając swoje stanowisko biegła wskazała, iż wnioskodawca obecnie nie leczy się w Poradni Reumatologicznej, nie otrzymuje leków modyfikujących przebieg choroby, a dolegliwości bólowe stawów występują u niego okresowo i mają niezbyt nasilony charakter, a bóle mijają po krótkotrwałym przyjmowaniu leków. Biegła nie stwierdziła u wnioskodawcy także upośledzenia sprawności ruchowej.

Biegły angiolog A. P. (4), po rozpoznaniu u wnioskodawcy: miażdżycy tętnic, przewlekłego niedokrwienia prawej kończyny dolnej II stop. wg Fontaine'a, uznał badanego za zdolnego do pracy z przyczyn naczyniowych. W ocenie biegłego, ograniczenia wnioskodawcy w chodzeniu z dystansem 200-300 m., nie stanowią podstawy do uznania go za niezdolnego do pracy. Biegły wskazał natomiast na konieczność leczenia wnioskodawcy pod kątem leczenia niedokrwienia kończyny dolnej prawej.

Z uwagi na kwestionowanie opinii biegłego neurologa A. N. (2) przez organ rentowy (pisma z dnia 9 maja 2013 roku ki.31, 17 czerwca 2013 roku k.43 oraz z dnia 14 stycznia 2014 roku k.75-76, w którym ZUS wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego neurologa), Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej **A. P. (3)**- specjalisty neurologa, która w oparciu o badanie wnioskodawcy oraz całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zajęła

stanowisko tożsame, jak biegły neurolog A.N.. Biegła stwierdziła u wnioskodawcy objawy zespołu mózdkowego i objawy polineuropatii, które w sposób istotny zaburzają sprawność ruchową badanego. Biegła podniosła, iż wnioskodawca posiada wykształcenie podstawowe, a pracę jaką dotąd wykonywał tj. praca malarza – wykonywać nie może. Dodatkowo biegła wskazała, iż z uwagi na to, że wnioskodawca nie rokuje poprawy stanu zdrowia – uzasadnionym jest **orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy na stałe**.

Za uznaniem, iż K. S. jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej przemawiają również zeznania świadków-sąsiadów wnioskodawcy: T. K. oraz J. K., które potwierdziły problemy, jakie wnioskodawcy sprawiają zwykłe czynności życia codziennego tj: chodzenie (przewraca się), robienie zakupów, pranie, przygotowywanie posiłków, wyjście do lekarza. Świadkowie zeznali, iż stan zdrowia wnioskodawcy jest bardzo zły i K. S. wymaga ciągłej pomocy.

W ocenie Sądu, opinie biegłych neurologów: A. N. (2) oraz A. P. (3), nie zostały w sposób skuteczny zakwestionowane przez organ rentowy w toku postępowania.

Całkowicie chybiony okazał się m.in. zarzut organu rentowego w piśmie z dnia 17 czerwca 2013 roku, w którym organ rentowy powołuje opinie biegłych: reumatologa oraz kardiologa, odmiennie oceniających stan zdrowia wnioskodawcy, przeciwstawiając je z opinią biegłego neurologa- A. N. i w ten sposób kwestionując jej zasadność.

Przypomnieć należy, że biegły ocenia stan zdrowia wnioskodawcy z punktu widzenia własnej specjalności i w oparciu o wiedzę specjalistyczną w tym zakresie wydaje opinie na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawcy. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że to schorzenia natury neurologicznej determinują stan zdrowia wnioskodawcy sprawiając, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy na stałe, a rokowania co do poprawy jego stanu zdrowia nie są optymistyczne. Okoliczności te znajdują potwierdzenie w wynikach badań dodatkowych wnioskodawcy oraz zeznaniach świadków T. K. oraz J. K..

Wynika z nich, że wnioskodawca nie radzi sobie z codziennymi obowiązkami w domu, nie gotuje, nie przygotowuje posiłków, nie robi zakupów, przewraca się, nie może sam dojechać do lekarza, fryzjera, korzysta w tym zakresie z pomocy sąsiadów i rodziny. Stan zdrowia wnioskodawcy pogarsza nadto nakładanie się objawów neurologicznych oraz naczyniowych.

Wobec stanowczych wniosków płynących z dwóch opinii neurologicznych oraz opinii uzupełniających A. N., nie było potrzeby dalszego mnożenia opinii uzupełniających, ani powoływania kolejnych biegłych na okoliczności, które zostały już dostatecznie wyjaśnione. Przy uwzględnieniu treści art. 233 § 1 k.p.c. wszystkie te opinie tę należało bowiem ocenić jako fachowe, rzetelne oraz pełne.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt. 1 sentencji orzeczenia tj. przyznał wnioskodawcy K. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe, poczynając od dnia 1 września 2012 roku.

Zgodnie z treścią z treścią art. Art. 477 ⁽¹⁰⁾ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych orzekł jak w punkcie 2 sentencji orzeczenia tj. w zakresie wniosku K. S. z dnia 20 listopada 2013 roku o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego- stwierdził swoją niewłaściwość i wniosek przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego znajduje uzasadnienie w treści art. 98 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).